

בבית-המשפט העליון בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 9936/02

בפני : כבוד השופטת ד' דורנר
כבוד השופטת ד' ביניש
כבוד השופט ס' גיבראן

המערער : נביל זבידאת

נגד

המשיבה : מדינת ישראל

ערעור על גזר-דין בית-המשפט המחוזי בנצרת מיום
10.10.02 בת"פ 1128/02, שניתן על-ידי כבוד השופט י'
כהן

תאריך הישיבה : י"ח בחשוון תשס"ד (13.11.03)

בשם המערער : עו"ד מאזן באבא

בשם המשיבה : עו"ד ג'ני גינזבורג

פסק-דין

השופטת ד' דורנר:

המערער הורשע בבית-המשפט המחוזי בנצרת (השופט יצחק כהן), על-פי הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, חבלה בכוונה מחמירה, איומים והחזקת סכין שלא כדין. על-פי כתב האישום, איים המערער על המתלוננת – שאת אהבתה ביקש לשווא – ועל אביה, תקף את האב וכן פצע בסכין פציעה קלה את ארוסה של המתלוננת.

בגדרי מגעים לגיבוש הסדר טיעון – שלא הושג לבסוף בשל פערי עמדות בין הצדדים – דרשה המדינה כי על המערער יוטלו לכל הפחות 18 חודשי מאסר בפועל. לבסוף, בית-המשפט המחוזי גזר על המערער 60 חודשי מאסר, מהם 36 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על-תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות ועבירות מסוג פשע. כן חויב הוא להעמיד התחייבות כספית על סך 10,000 ש"ח כי יימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירות כאמור.

הערעור שבפנינו מכוון נגד חומרת העונש, ובגדרו טוען המערער כי שיקולים שונים – ובהם, בין השאר, הודאתו בעובדות כתב-האישום, קיומו של הסכם "סולחה" בין משפחתו לבין משפחת המתלוננת, מצבו הבריאותי והנפשי הרעוע, גילו הצעיר ומצבה הקשה של משפחתו – מחייבים הקלה בעונשו.

מעשיו של המערער הם חמורים, ולו עבר פלילי. עם זאת, נראה כי בית-המשפט המחוזי לא נתן משקל מספיק לנסיבותיו האישיות של המערער. כאמור, המערער הוא צעיר בן 21 שנים, הסובל מנכות פיזית, כתוצאה מתאונת דרכים שעבר לפני מספר שנים, והמתקיים מקצבת נכות. הוא אינו בעל מקצוע, ואינו עובד, כאשר השכלתו היא בת שש שנות לימוד בלבד. המערער אף הודה במעשיו, וכעולה מפסק-דינו של בית-המשפט המחוזי, גם הביע חרטה עליהם. בנוסף, המתלוננת ביקשה לבטל את התלונה כנגדו, ובין משפחתו למשפחתה הושגה "סולחה", בגדרה נשמר שקט בין שתי המשפחות.

נסיבות אלה מצדיקות לדעתנו הקלה מסוימת בעונש שהוטל על המערער. אנו מקבלים איפוא את הערעור, ומעמידים את עונש המאסר על שלוש וחצי שנים, מתוך שנתיים לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי, כאשר התנאי יהא כפי שקבעו בית-המשפט המחוזי. ההתחייבות הכספית תישאר בעינה.

ניתן היום, ו' בטבת תשס"ד (31.12.03).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת